

OSD 21/13

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH

z dnia 17 lipca 2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Anna Michnicka –Dziewurska

Sędziowie: r. pr. Hubert Schwarz

r. pr. Elżbieta Malik

Protokolant: apl. radc. Małgorzata Paraschidu

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17.07.2013 r. spawy ze skargi
przeciwko radcy prawnemu obwinionemu o to, że:

w okresie od dnia 5 lipca 2010r. do dnia 13 maja 2013r. nie dołożył należytej staranności, a w konsekwencji zaniechał podejmowania czynności zawodowych w sprawie z powództwa
przeciwko – swemu mocodawcy, tj. o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 i 2, ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. 2010 Nr 10, poz. 65 ze zm.) w zw. z art. 6 ust. 1, art. 28 ust. 5 i art. 29 ust. 7 KERP

ORZEKA

1. Uznaje r. pr. za winnego popełnienia czynu niedołożenia należytej staranności poprzez zaniechanie kontaktu z wprowadzanie w błąd co do pobranej zaliczki na biegłego oraz co do przebiegu procesu przed Sądem Rejonowym oraz niezwrócenia pobranej zaliczki, tj. o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 i 2, ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. 2010 Nr 10, poz. 65 ze zm.) w zw. z art. 6 ust. 1, art. 28 ust. 5 i art. 29 ust. 7 KERP i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierza mu karę dyscyplinarną pozbawienia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego.
2. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych obciąża r. pr. kosztami postępowania w kwocie 464,50 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych

E. Malik

Hubert Schwarz

Małgorzata Paraschidu 2

Uzasadnienie.

W dniu 31 maja 2012 r. wpłynęła skarga p. [redacted] dotycząca nienależytego wykonania umowy zlecenia przez radcę prawnego [redacted]

W uzasadnieniu skargi podano, iż radca prawny przyjął zlecenie prowadzenia sprawy, w którym pozwanym był skarżący. Przez brak należytej staranności, a w szczególności nie wpłacenie zaliczki na biegłego oraz nie uzupełnienia braków formalnych wyrządził szkodę skarżącemu, który przegrał proces.

W dniu 3 grudnia 2012 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] wydał Postanowienie o przedstawieniu zarzutów radcy prawnemu [redacted] zarzucając, że nie dołożył należytej staranności, a w konsekwencji zaniechał podejmowania czynności zawodowych w sprawie z powództwa [redacted] przeciwko p. [redacted] – swemu mocodawcy. W uzasadnieniu Postanowienia Rzecznik Dyscyplinarny podał, iż z treści złożonej skargi wynika, że r.pr. [redacted] świadczył pomoc prawną p. [redacted] i że w dniu 6.VII. 2010 r. wniósł do Sądu Rejonowego [redacted] Cywilny [redacted] skargę o wznowienie postępowania. W dniu 28.VII. 2010 r. zostało wysłane do obwinionego wezwanie do usunięcia braków formalnych skargi. Jednakże obwiniony nie uzupełnił w terminie braków formalnych, co spowodowało ujemny skutek procesowy. Nadto na podstawie dokumentów Rzecznik Ustalił, iż obwiniony przyjął od skarżącego środki finansowe, które miały być przeznaczone na koszt opinii biegłego powołanego w sprawie z powództwa wspomnianego p. [redacted]. Wpłaconej zaliczki nie wpłacił ani też nie zwrócił jej skarżącemu.

Obwiniony, pomimo wezwania, nie stawił się przed Rzecznikiem celem złożenia wyjaśnień. Wezwanie pozostawiono w aktach ze skutkiem doręczenia, bowiem obwiniony nie podjął go w terminie. Wezwania ponawiano – z identycznym skutkiem.

W dniu 13 maja 2013 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych wystąpił do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, zarzucając radcy prawnemu [redacted] popełnienie przewinienia dyscyplinarnego.

W uzasadnieniu podano, iż radca prawny nie stawia się na żadne wezwania, nie odbiera żadnej korespondencji i nie ma z nim żadnego kontaktu zarówno przez sekretariat jak organy Okręgowej Izby Radców Prawnych.

Biorąc pod uwagę fakt, iż wobec radcy prawnego toczyły się inne postępowania dyscyplinarne dotyczące lekceważenia obowiązków związanych z prowadzeniem spraw klientów jak również nie rozliczaniem się z powierzonych pieniędzy, Rzecznik Dyscyplinarny wniosła o wymierzenie obwinionemu kary pozbawienia prawa do wykonywania zawodu.

Rzecznik Dyscyplinarny sprecyzował wniosek dyscyplinarny precyzując datę popełnienia przewinienia na czas od przyjęcia pełnomocnictwa w dniu 5 lipca 2010 r. do 13 maja 2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił , co następuje :

Obwiniony radca prawny [redacted] przyjął od skarżącego [redacted] pełnomocnictwo do reprezentacji jego interesów przed Sadem Rejonowym [redacted] Sprawa dotyczyła pozwu [redacted] przeciwko skarżącemu o zapłatę. / dowód : zeznania skarżącego, akta Sadu Rejonowego [redacted].

Jedna z czynności zleconych / pełnomocnictwo w aktach Sadu Rejonowego [redacted] było złożenie skargi o wznowienie postępowania w procesie z pozwu [redacted] przeciwko skarżącemu o zapłatę Na koszty postępowania skarżący wpłacił obwinionemu 1200 zł, na co nie otrzymał faktury. Nadto po wezwaniu sadu wpłacił zaliczkę na biegłego w kwocie 800 zł.

Obwiniony , po przegranym procesie, złożył oświadczenie z dnia 18.XII.2011 r ,w którym przyznał pobranie zaliczki i nie zwrócenia jej obwinionemu pomimo tego, że zwrotu tej zaliczki na jego konto dokonał Sąd [redacted] Zobowiązał się do jej zwrotu na rzecz [redacted] / dowód : oświadczenie z dnia 18.XII. 2011 r .k 6, przesłuchanie [redacted].

Na podstawie treści protokołów posiedzeń sądu [redacted] ustalono, iż radca prawny [redacted] wielokrotnie nie stawił się na rozprawy .W związku ze stwierdzeniem , że obwiniony nie wykonywał swoich obowiązków zaś proces zakończył się przegrana [redacted] ten pismem z dnia 19.III.2012 r wezwał obwinionego do zwrotu kwot wynikających z przegranej sprawy. / dowód : pismo k.72-73/. Pismo pozostało bez odpowiedzi.

Na podstawie akt Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego [redacted] sygn.. akt [redacted] u, a w szczególności kart 46, 57, 67 ustalono , iż do obwinionego w tej sprawie kierowano wezwania na dwa adresy podane przez niego jako źródła kontaktowe tj. [redacted] oraz [redacted] Tylko raz pod tym adresem obwiniony podjął wezwanie.

Okręgowy Sad Dyscyplinarny z urzędu ustalił, iż obwiniony nie zawiadamiał Okręgowej Izby Radców Prawnych o zmianie adresu.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył :

Przepisy dotyczące zasad postępowania dyscyplinarnego radców prawnych określają zasady tego postępowania przed Okręgowym Sadem Dyscyplinarnym. W sprawach nieuregulowanych stosuje się o d p o w i e d n i o przepisy Kodeksu postępowania karnego. Wynika to z treści art.74.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych/ t.j. Dz. U. z 2910 r,nr. 10 /Określenie „ odpowiednio” oznacza, że nie wszystkie przepisy mogą być wprost zastosowane. Jedną z okoliczności , które nie mają zastosowania w postępowaniu dyscyplinarnym jest możliwość zastosowania środków przymusu związanych z koniecznością stawienia się przez obwinionego przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym , czy też zmuszenie go do złożenia wyjaśnień przed Rzecznikiem dyscyplinarnym. Takie uregulowanie stosowane wprost uniemożliwiłoby sądowi wydanie jakiegokolwiek decyzji, bowiem obwiniony nie stawiłby się nigdy na wezwanie jak również nie odebrałby zawiadomienia.

W niniejszej sprawie radca prawny [REDAKTOWANE] nie podjął żadnego wezwania ani też nie stawił się na przesłuchanie przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym OSD. ,pomimo kierowania ich na oba adresy , co podkreślono w ustaleniach faktycznych Sądu.

Uniemożliwiło to orzekającemu Sądowi zastosowanie przepisu art. 377 k.p.k. a w szczególności paragrafu drugiego , przewidującego możliwość prowadzenia rozprawy pod nieobecność obwinionego , który był zawiadomiony o terminie rozprawy.

Jednakże takie bezpośrednie odniesienie do treści tego przepisu, zdaniem Sądu, postawiłoby organ orzekający w sytuacji przymusowej, gdyż uniemożliwiłoby jakiegokolwiek procedowanie, biorąc pod uwagę , iż radca prawny [REDAKTOWANE] konsekwentnie unika kontaktu z organami dyscyplinarnymi. Podkreślić w tym miejscu należy, iż radca prawny nie wskazał, iż zmienia swój adres, zaś Sąd wykazał jak najdalej idącą ostrożność procesowa , dokonując zawiadomień na dwa adresy. Wzięto również pod uwagę fakt, iż w innym postępowaniu dyscyplinarnym / akta powołane wyżej / , obwiniony również unikał kontaktu z organami dyscyplinarnymi.

Z podanych wyżej motywów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zastosował odpowiednio przepis art.139 k.p.k. uznając , iż pisma i wezwania zostały doręczone radcy prawnemu [REDAKTOWANE]

Uznając radcę prawnego [REDAKTOWANE] za winnego popełnienia czynu niedołożenia należytej staranności przy wykonywaniu zleconych czynności Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał , iż przeprowadzone postępowanie dowodowe nie nasuwa w tej mierze żadnych zastrzeżeń. W szczególności zarówno wyjaśnienia poszkodowanego jak i treść dokumentów dotyczących postępowania przed sądami, w których obwiniony reprezentował [REDAKTOWANE] wykazały, iż obwiniony zaniechał kontaktów z poszkodowanym, nie informował go o przebiegu procesu , a co najistotniejsze, pobierając pieniądze na biegłego , nie wpłacił tej zaliczki, co spowodowało ujemne skutki procesowe dla jego zleceniodawcy. Sam obwiniony przyznał się do popełnienia tego czynu podpisując oświadczenie i zobowiązując się do zwrotu pobranych pieniędzy.

Wobec tego, zdaniem Sądu, odpowiedzialność radcy prawnego [REDAKTOWANE] nie nasuwa żadnej wątpliwości a czyn jego wyczerpuje znamiona naruszenia art.64 ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 ust.1, art. 28 ust. 5 i art. 29 ust. 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Wymierzając karę dyscyplinarną pozbawienia prawa wykonywania zawodu na podstawie art. 65 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na uwadze następujące okoliczności :

Radca prawny przyjmując pełnomocnictwo do prowadzenia sprawy swoją działalność z tym związaną jest obowiązany wykonywać z należyłą starannością i mieć na uwadze interes swego mocodawcy. Tymczasem postępowanie w niniejszej sprawie udowodniło, iż radca prawny zaniedbał tego obowiązku przez to ,że nie stawił się na rozprawach, nie informował klienta o stanie spraw ,a co najbardziej naganne , nie wpłacił żądanej przez Sąd [REDAKTOWANE] zaliczki na biegłego, chociaż taką kwotę poszkodowany mu wpłacił. Takie działanie obwinionego jest działaniem niezwykle nagannym , gdyż wskazuje na motywację działania z chęci zysku. Świadczy o tym fakt przyznania tej okoliczności i braku wykonania zobowiązania co do zwrotu pieniędzy poszkodowanemu.

Również Sąd wziął pod uwagę fakt, iż w stosunku do obwinionego była już orzeczona kara zawieszenia prawa do wykonywania zawodu. Jednak, jak wskazuje postępowanie w niniejszej sprawie, kara ta nie odniosła żadnego efektu. Dlatego też Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż adekwatna kara do zawinienia będzie kara pozbawienia prawa do wykonywania zawodu i tak orzekł ww pkt. 1 orzeczenia.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 70.6 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych.

Orzeczenie nie jest prawomocne. Od orzeczenia przysługuje prawo złożenia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w [REDACTED] w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem.

